

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hajdú-Bihar Megyei Bíróság av den 3 mars 2005 i målet Ákos Nádasdi mot der Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága

(mål C-290/05)

(2005/C 296/19)

(Rättegångsspråk: ungerska)

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság begär genom beslut av den 3 mars 2005, som inkom till domstolens kansli den 19 juli 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Ákos Nádasdi mot der Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága beträffande följande frågor:

1. Får medlemsstaterna enligt artikel 90 första stycket EG behålla en skatt på begagnade bilar från andra medlemsstater, när skatten beräknas utan någon som helst hänsyn till fordonets värde och när den uteslutande fastställs på grundval av bilarnas tekniska egenskaper (typ av motor, cylindervolym) och deras indelning i miljöklass?
2. Om den första frågan besvaras jakande, är lag nr CX från år 2003 om registreringskatt, som är tillämplig i detta mål, förenlig med artikel 90 första stycket EG vad beträffar importerade begagnade bilar, även med beaktande av att registreringskatt inte skall betalas för fordon som förts ut på den ungerska marknaden innan lagen trädde i kraft?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State av den 13 juli 2005 i målet mellan Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie och R.N.G. Eind

(mål C-291/05)

(2005/C 296/20)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Raad van State, begär genom beslut av den 13 juli 2005, som inkom till domstolens kansli den 20 juli 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i

målet mellan Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie och R.N.G. Eind beträffande följande frågor:

- Ia. För det fall en värdmedlemsstat betraktar en tredjelandsmedborgare som en familjemedlem till en arbetstagare i den mening som avses i artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 ⁽¹⁾ av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, och det uppehållstillstånd som den medlemsstaten har beviljat fortfarande är giltigt, innebär då det att den medlemsstat där arbetstagaren är medborgare av det skälet inte kan neka tredjelandsmedborgaren rätt till inresa och vistelse när arbetstagaren återvänder?
- Ib. Om föregående fråga skall besvaras nekande, betyder då det att medlemsstaten har rätt att själv bedöma om de villkor för inresa och vistelse som följer av nationell rätt är uppfyllda vid tredjelandsmedborgarens inresa, eller skall medlemsstaten först bedöma om tredjelandsmedborgaren fortfarande med framgång kan åberopa rättigheter med stöd av gemenskapsrätten i egenskap av familjemedlem till arbetstagaren?
- II. Påverkas svaret på de ovan i punkt I a och b ställda frågorna av om tredjelandsmedborgaren före vistelsen i värdmedlemsstaten inte har haft uppehållsrätt enligt nationell rätt i den medlemsstat där arbetstagaren är medborgare?
- IIIa. För det fall den medlemsstat där arbetstagaren (referenspersonen) är medborgare vid arbetstagarens återkomst till medlemsstaten har rätt att bedöma huruvida de gemenskapsrättsliga villkoren för beviljande av ett uppehållstillstånd för familjemedlemmar fortfarande är uppfyllda, har då en tredjelandsmedborgare, som är familjemedlem till en referensperson som har lämnat värdmedlemsstaten och har återvänt till den medlemsstat där han är medborgare för att där söka arbete, en uppehållsrätt i denna medlemsstat, och i så fall för hur lång tid?
- IIIb. Föreligger en sådan rätt också om referenspersonen i denna medlemsstat inte utför något verkligt och faktiskt arbete och inte eller inte längre kan betraktas som arbetsökande, inom ramen för rådets direktiv 90/364/EEG ⁽²⁾ av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning, med beaktande av bland annat den omständigheten att referenspersonen på grund av sitt nederländska medborgarskap erhåller ett socialt bidrag?

IV. Vilken betydelse har det för svaren på de ovan angivna frågorna att tredjelandsmedborgaren är en familjemedlem till en unionsmedborgare som har använt sig av den rätt som tillkommer honom enligt artikel 18 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och återvänder till den medlemsstat där han är medborgare?

(¹) EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33.

(²) EGT L 180, s. 26; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 58.

2b. Blir svaret på fråga 2a annorlunda ifall uppmjukningen av kravet på tillfälligt uppehållstillstånd inte framgår av regelverket i sig utan av hur det tillämpas i praktiken?"

(¹) Till associeringsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Turkiet, godkänt och bekräftat genom förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 (EGT L 293, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 1, s. 213).

Begäran om förhandsavgörande av den 19 juli 2005 från Raad van State (Nederländerna) i målet mellan Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie och I. Günes

(mål C-296/05)

(2005/C 296/21)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Raad van State (Nederländerna) begär genom beslut av den 19 juli 2005, som inkom till domstolens kansli den 22 juli 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie och I. Günes angående följande frågor:

"1. Skall begreppet begränsning i artikel 41.1 i tilläggsprotokollet (¹) anses omfatta det krav på tillfälligt uppehållstillstånd som en utlänning, en turkisk medborgare, enligt artikel 3.71 första stycket i Vreemdelingenbesluit 2000 skall ansöka om i Turkiet eller i det land där han stadigvarande vistas och invänta besked om innan han reser till Nederländerna och som måste vara uppfyllt för att hans ansökan om (reguljärt) uppehållstillstånd inte skall avslås?

2a. Om svaret på fråga 1 besvaras jakande, skall då artikel 41.1 i tilläggsprotokollet tolkas så, att det även skall anses som en ny begränsning i den mening som avses i denna bestämmelse om de nationella bestämmelserna avseende kravet på tillfälligt uppehållstillstånd åter skärps efter att de, vid ett senare tillfälle än den 1 januari 1973, har mjukats upp?

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 22 juli 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-297/05)

(2005/C 296/22)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 juli 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av Michel van Beek och Désirée Zijlstra, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 EG och 30 EG genom att upprätthålla en skyldighet att kontrollbesiktiga motorfordon som tidigare varit registrerade i en annan medlemsstat innan de kan registreras i Nederländerna, trots att det inte föreligger en sådan skyldighet för motorfordon som är registrerade i Nederländerna vid en överföring till en i Nederländerna bosatt ny ägare eller innehavare.

2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Nederländernas krav på att ett motorfordon som tidigare varit registrerat i en annan medlemsstat skall genomgå kontrollbesiktning innan det får registreras i det nationella bilregistret är inte berättigat i förhållande till de i artikel 30 EG angivna ändamålen eller de tvingande hänsyn som godtas i domstolens rättspraxis.